

A. J.

Instytut Historii Nauk w Zagrzebiu

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 5/3-4, 564-565

1960

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*Portugalia*MIĘDZYNARODOWY KONGRES HISTORII WIELKICH ODKRYĆ
GEOGRAFICZNYCH

Kongres ten mający być częścią składową uroczystości poświęconych pamięci 500 rocznicy śmierci Henryka Żeglarza, odbędzie się w dniu 4—12 września 1960 r. w Lizbonie, pod patronatem rządu portugalskiego.

Dyskusje nad problematyką z zakresu historii odkryć i ekspansji zamorskiej mają — według organizatorów — pozwolić na przedstawienie różnych poglądów i przyczynić się do rozwiązania niektórych problemów — z jednej strony z zakresu kartografii, nautologii oraz podróży odkrywczych, poszukiwawczych i informacyjnych — z drugiej zaś — z zakresu historii ekspozycji aż do końca XVI w., ekspansji w XVII i XVIII w. oraz działalności kolonizatorskiej w XIX—XX w. Można się jednak obawiać wyzyskania przez władze portugalskie Kongresu dla obrony ich kolonizatorskiej polityki.

A. J.

Jugosławia

INSTYTUT HISTORII NAUK W ZAGRZEBIU

Decyzją Jugosłowiańskiej Akademii Nauki i Sztuki w dniu 7 maja 1959 został utworzony w Zagrzebiu Instytut Historii Nauk. Kilka już poprzednio istniejących instytucji zostało zespolonych w tym Instytucie. Dotyczy to: Wydziału Historii Medycyny JAN, Instytutu Historii Farmacji Kroackiego Towarzystwa Farmaceutycznego, Instytutu Historii Medycyny Uniwersytetu w Zagrzebiu, Zespołu Historii Medycyny Weterynaryjnej, Muzeum Kroackiego Towarzystwa Lekarzy i Muzeum Boškovića.

Stadium organizacyjne Instytutu Historii Nauk zostało zakończone w lipcu 1960 r. W pracach przygotowawczych i organizacyjnych tego Instytutu szczególne zasługi oddał prof. dr Željko Marković — przewodniczący Rady Administracyjnej tegoż instytutu. Na dyrektora Instytutu powołano prof. dra Mirko Dražen Grmekę; współpracownikami nankowymi zostali wybrani: proz dr Lavoslav Gliesinger, dr Hrvoje Tartalja, pani dr Bosiljka Jardas i p. Zarko Dadić.

Instytut jest samodzielną instytucją naukową, której celem jest organizowanie, inicjowanie i realizowanie badań z zakresu historii nauk przyrodniczych, matematycznych i medycznych, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju tych nauk w krajach południowo-słowiańskich. Prócz tych zadań Instytut przewiduje przestudiowanie problemów metodologicznych, zorganizowanie nauczania historii nauk w szkołach wyższych w Zagrzebiu oraz współpracę z odpo-

wiednimi i pokrewnymi organizacjami i osobami, zainteresowanymi tą samą problematyką zarówno w kraju jak i za granicą.

W Instytucie w chwili obecnej działają trzy sekcje: 1. Sekcja Historii Medycyny i Nauk Przyrodniczych, 2. Sekcja Historii Farmacji i Chemii, 3. Sekcja Historii Nauk Matematycznych i Fizycznych.

A. J.

ZSRR

ŚMIERĆ PROF. W. W. DANILEWSKIEGO

W początkach sierpnia 1960 zmarł w Leningradzie wybitny radziecki historyk techniki, kierownik Katedry Historii Techniki Leningradzkiego Instytutu Politechnicznego, członek Ukraińskiej Akademii Nauk, prof. dr Wiktor Danilewski.

Zmarły należał do założycieli nowej ongiś w ZSRR dziedziny nauki — historii techniki i już przed ćwierć wiekiem objął kierownictwo pierwszej w Związku Radzieckim katedry tej dyscypliny. Spośród jego prac naukowych trzeba wymienić: monografię Polzunowa (1940 r.) *Oczerki po istorii russkoj tiechniki z 1949 r.* wydaną w r. 1953 po polsku pod tytułem *Z historii wynalazków, Russkaja tiechniczeskaja literatúra pierwoj czetwerti XVIII wieka z 1954 r.*, *Nartow i Jasnoje zrieliszcze maszin z 1958 r.*¹ W pracach swych zwracał prof. Danilewski szczególną uwagę na wydobywanie — czasem przesadne — rosyjskich zapomnianych osiągnięć oraz na znaczenie badań nad dawnymi metodami technologicznymi dla współczesnego postępu technicznego.

E. O.

¹ Por. recenzję dwu ostatnich książek w nrach 2/1958 i 2/1960 „Kwartalnika“.